

ljudstvom delati? Kako so pa rajni g. župnik bili? Bog jim daj nebesa! Oni niso razprtije med farani delali, pa tudi s politiko se niso pečali! Kako je pa dandanes? Vse je na dve stranki; fantje se pretepavajo! Možje se prepirajo! Žene in dekleta se pa kregajo; to je veselje za našo faro! Pa kér naš župnik so tako radi pri vsaki stvari, ko bi se pač hoteli pomujet, da bi g. kaplana mašovati in pa pridigovati naučili! Da ne bo tiha maša celo uro trajala, do povzdiganja se šele prije ali pri povzivanju; tam se pa vstavi. Pri peti maši, ko ima organist za vsaki del sv. maše pesmi raztalene, nazadnje mu pa vsega zmanjka; kar tako se mu pa tudi ne ljubi po orglah skakati. Ljudje pa tudi rajše gredo v drugo faro k maši pa pridejo poprej domu, če je prav dalje. Če bo huda zima, bosta tako ministranta zmernila. Pa naj bo, vsaka reč en čas trpi, ali to se pri nas ne spremeni . . .

Opozovalec.

Iz Gočeve. Na 19. decembra so bile pri nas občinske volitve, pri katerih so naprednjaki popolnoma zmagali. Da bi svojo sramoto skrili, pišejo v „Slov. Gosp.“ da se gre za Schützovo gostilno. Mi „Štajerci“ pa pravimo, da hočemo imeti snažno gostilno, v kateri se ne bode rabila voda iz jarka za snaženje glazov in kuhanje kave. Sploh vprašamo, kaj k temu poreče višja oblast? Vsi klerikaci so kar noreli, da bi občino v svoje kremlje dobili. Tudi kaplan od sv. Ruperta je romal od hiše do hiše za glasove Vinka. Priromal je tudi župnik Pajtlar. Ne vemo, če bi prišel tako hitro h kakšnemu bolniku. Seveda, političnim duhovnikom je bolnik deveta briga, denar in volitve pa prva. Prišel je tudi tajnik Kramberger, ki baje piše na neki „posojilnici“ in katerega stric je tisti Nace Breznik, kateri je vodja „sladkih bratcev“. Taka banda nosi pri nas zastavo prvakov! Breznikove „smrdakavre“ naj bi mi kmetje podpirali! Ali mi posestniki smo si izvolili može, ne pa „zadnjo stran“ ljubeče hinavce! Volitev je imela ta-le uspeh: V III. razredu naprednjaki 37 glasov, klerikalni sladki bratci pa 33 glasov; v II. razredu naša stranka 9 glasov, črnubi pa 2 glasova. Tako je občina zdaj v naprednih rokah! Klerikaci so res „zadnjaki“; prvič ljubijo zadajno stran in drugi grejo sploh nazaj! . . . Čestitamo vrlim volilcem, ki se ne bojijo Breznikovih prijateljev! Mi „Štajerci“ gremo naprej!

St. Peter na medvedovem selu. Dovoli, dragi „Štajerc“, zopet za par vrstic prostora. Našim kikecem je že pač dolgi čas, če se jih vedno ne krtači, in potem kričijo, da so se že znebili liberalcev in „Štajerčevih“ pristašev. Pa zelo, zelo ste se zmotili, dragi kikeci Šenpeterski! Če še pride sto in sto Gomilšekov, ostanemo mi, kar smo bili. Mož ostane vedno mož in se ne pusti voditi za fajmoštvo piščalko, ki le za svojo malho dobro gode. — V tistem žoltem zadnjem kikerskem lističu se nek mladi orlek-oselek nekaj napihuje, češ, da se liberalna in „Štajerčeva“ stranka pomika po pojatah in prešnicah k svojim zborovanjem ter tam popiva žganjico. Toda pobčku se je menda sanjal in ni lastnih bratcev orlov poznal, ko so spraznjevali za cerkvijo napoljene frakeljice, ki jih skoro vsak večer spraznjujejo, predno gredo v farovž noret. Imena na razpolago, cenjeni čitatelji! Ja, ja, osli dobro poznajo frakeljice, mi pa še imamo

toliko v žepu, da si lahko privoščimo en glažek dobrega vinca. Kaj se tu pri nas v Št. Petru godi, je res čudno. Pomisli, dragi čitatelj! Zadnjič enkrat so se spravljali ti kozli iz gnezda (farovža) in začeli so se šopiriti, kaj vse jih je star tiček naučil. Ni se jim posebno posrečilo trkanje ob krmilni zabojo (Heintrügel); eden teh mladičev se je tako prekucnil, da bi si bil skoraj nos polomil. Gospodine Gomilšek, lepše in boljše uči svoje kozle, da se bodo lepše obnašali! Drugič še pa več o farovških klerikalnih kostrunih!

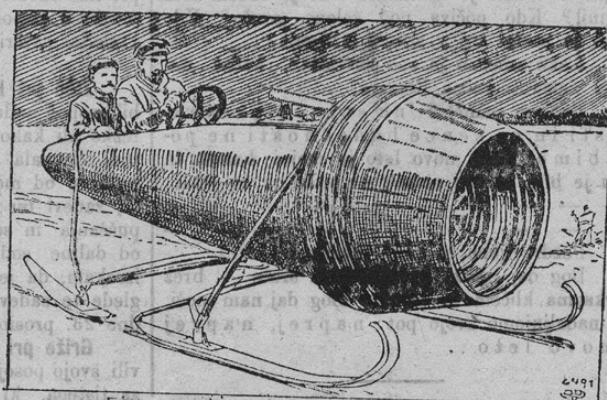
Hrastnik. „Vera peša“, vpijejo in jadikujejo duhovniki; vprašamo: zakaj peša? kdo je krv da peša? Odgovor: v prvi vrsti so krivi duhovniki sami! Tukaj na Dolu pri Hrastniku imamo g. župnika Veternika; ta duhovnik se ne vtika v politiko in zato ga tudi spoštujemo, če njega se ne sliši žal besede, a črez misijonarje, katere smo imeli pred par dnevi, slišimo pravke in zgražanje, da je joj. Neka deklica pobožnih starišev bila je pri misijonarju pri spovedi. On jo je vprašal m. dr. stvari, ki so pregrde, da bi jih v listu napisali. Ko je domu prišla, bila je vsa zamišljena, tako da jo je njen oče vprašal: kaj ti pa je? In deklica mu pove, kaj jo je vprašal misijonar in vpraša očeta, kaj je to; seveda, očeta je bilo sram in ji ni po pravici povedal; pač pa ji je rekel: k misijonarjem ti ni treba več hoditi k spovedi! Pa tudi v politiko so se vmešavali ti celibaterji. Eden je rekel: dokler se bodo ljudje vtikal med duhovske stvari, toliko časa se bomo mi dušni pastirji vtikal med politiko! Kaj ne, dragi misijonarji, radi bi imeli, da bi vlogi kmetje, delavci slepo molčali, trpeli in v potu svojega obraza kruh služili in krompirlj, medtem ko bi se farji zabavali z babami a la v „Čenstohovskem samostanu“ in z denarjem se zabavali a la „monsignore Weiss“; kajne, dišijo vam časi 15. stoletja, ko so jih na gromadah sežigali, kdor se ni pokoril farški komandi! Vedite, misijonarji, da tukaj pri nas niste želi hvale (posebno od rudarjev ne), vedeite da tukaj nismo slepi backi, kot so po kranjskih hribih! Mi ljubimo besedo božjo, tudi lepe pruge, a ločiti znamo tudi pravo od nepravega, zato pa pravega krščanskega nauka želimo (ne pohujšanja); cerker smo postavili v prid Kristusovega nauka, ne za politiko in farbanje ljudstva . . .

Iz Brežic na Savi. Vsled naročila štaj. dež. odbora vršila se je božična slavnost v naši spl. javni bolnišnici dn. 24. decembra. V upravniski pisarni zasvetela se je božična smreka v stoterih lučicah in obremenjena z lepimi stvarmi. Bilo je to delo požrtvovalne gospice Ksavere Matheis in g. med. Matheis. Z vročim veseljem gledalo je nad 100 bolnikov to krasoto in zlasti bolana deca je bila vsa srečna. Navzoči so bili skoraj vsi bolniki in uslužbenici; žalibog se slavnosti gg. zdravniku nista mogla udeležiti, ker ju je klicala težka dolžnost na druge kraje. Preč. g. pater Berard imel je primerni nagovor in usmiljene sestre so lepo prepevale. Božična darila, ki so obstajala večji del iz zimskega perila, otrojčnih igračk, sadov itd., je razdelila sestra načelnica Notburga Kranjc vsem v zadovoljnost. Razven denarne svote, ki jo je dovolil dež. odbor in daril zavodovih funkcionarjev treba je opomniti zlasti bogata darila velikega dobrotnika bolnikov, veletrgovca g. Fr. Matheis in nje-

gove mile soproge, nadalje darila požrtvovali gospe Cerjak itd. Na obrazih bolnikov je bila hvala ležnost čitati. Obenem se je razkrilo v pisarjaku sliko velezaslužnega dež. glavarja gronogga Attemsa. Vsa prirade je bila imenitna. obča

Sv. Lenart v slov. gor. Zopet se je vršreč gulašov shod v prvaški Arnušovi gostilni. Bojim se, da se je slavnostni gulaš zopet prekmakl jedel in da bo konec zopetna blamaža. Kdo jebete nesrečne pravke zopet skupaj sklical? Hotejej so zopet „protestirati“ proti temu, da se jved nemško šolo javni proglašilo! Lagati se je hotelo, da bodejo kmetje stavbene troške zsta nemško šolo plačati. Ali vsak pametni človek drži vede, da hoče prvaška banda kmete le za nokaj vleči! Nemška šola tudi kot javna zapšola kmeta prav nič ne bude kojo stala. To je resnica, vi črni lažnici! Bresniki kovi sladki bratci naj vpijejo kakor hočejo nemška prepotrebna šola bude vkljub tembi javna, izlučila se bude iz vseh prvaških občin in ostala vzgojevališče za napredni trg ko Po samostojno šolsko okrožje. Postala bude torej te popolnoma od prvaške šole neodvisna. Ko se te ſi zgodi, samoumevno nobena druga občina ne bude imela ničesar za to nemško šolo plačati! Vsaj plačila, zlasti plače učiteljev, prevzame Štajerska dežela in posamezne občine ne budejo niti krajevraja plačevali! Prvaškim hujškačem je pač pijača zmešala možgane, da tega ne razumejo! Zakaj zahtevamo nemško šolo? Sato, ker se v dosedanjem slovenski šoli otroci prepotrebna nemškega jezika ne priučijo. Največji tepec vede danes, kako potrebno je znanje nemščine za življenje! Zborovalci pri Arnušu naj le imajo svojo slovensko šolo; ali troske za danjo naj tudi sami plačujejo! Tako bude tudi trg sv. Lenart troške za nemško šolo sam v zvezi z „Schulvereinom“ plačal. Ali naj bi miše za prvaško šolo plačevali, v katero naši otroci ne hodijo? Da je postala nemška šola javna, to je le posledica pravičnosti. Trg sv. Lenart hoče nemško šolo in jo bude plačal. Ostale občine pa se bodejo izlučile, da jim ne bo treba ničesar plačati. Nas pa tudi prvaška šola ne bude ničesar več brigala. Kdor noči, da bi se njegovi otroci nemškega priučili, naj jih torej le v slovensko šolo pošilja. Mi nimamo ničesar proti temu! Nemški trg sv. Lenart šenka torej vse troške, ki jih je imel za zgradbo slovenske šole, tistim od prvakov nahajščanim občinam, ki so zdaj izolane. Radovoljno se priprasti slovensko šolo v bogim nevedenem, ki so pri Arnušu usta odpirali. Tisti, ki hočejo le slovensko šolo, na jih je le imajo, pa naj jo tudi sami plačajo! Mi se zanje ne brigamo! Golašovi gosti Arnušovi naj le protestirajo čez svojo lastno neumnost! Mi hočemo nemško šolo, kijo sami plačamo! Vi pa imejte svojo slovensko „narodno“ šolo; ali plačujete jo tudi sami! Nemška šola ne bude nikogar oškodovala. Všolane občine danjo sploh ničesar ne bodejo plačevali. Ali tudi trg sv. Lenart ne bude več na šolskih dokladah plačeval, kakor doslej za tako žalostno čisto slovensko šolo; sploh bude še manj plačeval, ker je „Schulverein“ prevzel veliki del šolskih dokladov. Gotovo se bode z dokladami za nemško šolo od novega krajnega šolskega sveta tako gospodarilo, kakor za slovensko šolo; kajti za to slovensko šolo se je morallo že letos za 100 kron več plačati, čeprav je bilo za 100 otrok manj . . . Kako pridemo do tega, da plačujemo 100 kron več, ako je v šoli 100 otrok manj? Vi gulašovi gostje Arnuša, tukaj bi bilo treba protestirati! Ne pa proti nemški šoli, za katero ne bodate ničesar plačevali! Ne smešite se, prvaški hujškači, po vaših klavrnih listih! Kajti, vsa hujškarja vam ne pomaga! — Nemško šolo imamo in obstajala bode v blagor našemu ljudstvu! Pa naj se pri Arnušu še toliko golaša pojde, pomagalo ne bode ničesar! Mi se ne brigamo za prvaške hujškače! Naj imajo ti svojo prvaško šolo. Ali mi hočemo, da bi se naši otroci v nemški šoli tistega priučili, kar potrebujejo za svoje življenje in za svojo bodočnost!

Sv. Tomaž pri Veliki Nedelji. Velika nesreča se je zgodila pri nas. Dne 19. decembra sta oče in sin Zemljč hotela veliko bukev podreti. Drevo se začne podirati. 20 letni sin opazi, da je na tisti strani njegov lajbič z uro. Hitro skoči po njo. Ali drevo ga zgrabi in mu stere roko ter

Ein neuartiger Automobil-Schlitten